Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 20. septembra 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 794/2004 – Oznámené schémy pomoci – Článok 4 – Zmena existujúcej pomoci – Výrazné zvýšenie výnosu z daní určených na financovanie schém pomoci v porovnaní s odhadmi oznámenými Európskej komisii – Prahová hodnota 20 % pôvodného rozpočtu“

Vo veci C-510/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 21. septembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 29. septembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

Carrefour Hypermarchés SAS,

Fnac Paris,

Fnac Direct,

Relais Fnac,

Codirep,

Fnac Périphérie

proti

Ministre des Finances et des Comptes publics,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz (spravodajca), sudcovia C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. septembra 2017,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep a Fnac Périphérie, v zastúpení: C. Rameix-Seguin a É. Meier, avocats,

– francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a J. Bousin, splnomocnení zástupcovia,

– helénska vláda, v zastúpení: S. Charitaki a S. Papaioannou, splnomocnené zástupkyne,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: B. Stromsky a K. Blanck-Putz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. novembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ako aj článku 4 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 140, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporov medzi spoločnosťami Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep a Fnac Périphérie na jednej strane a Ministre des Finances et des Comptes publics (Ministerstvo financií a verejných rozpočtov, Francúzsko) na druhej strane vo veci vrátenia dane z predaja a prenájmu videonosičov, ktorú zaplatili tieto spoločnosti.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 659/1999

3 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

a) ‚pomoc' bude znamenať akékoľvek opatrenie, ktoré spĺňa všetky kritéria stanovené v článku [107 ods. 1 ZFEÚ];

b) ‚existujúca pomoc' bude znamenať:
   i) … všetku pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím platnosti zmluvy [o FEÚ] v príslušných členských štátoch, to znamená programy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli zavedené pred nadobudnutím platnosti a sú uplatniteľné aj po nadobudnutí platnosti zmluvy;
   ii) autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;

…

c) ‚nová pomoc' bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

…“

Nariadenie č. 794/2004

4 Podľa odôvodnenia 4 nariadenia č. 794/2004:

„V záujme právnej istoty je potrebné vysvetliť, že malé zvýšenia, tvoriace najviac 20 % z pôvodného rozpočtu schémy pomoci, najmä pri zohľadnení účinkov inflácie, nemusia byť oznámené (predkladané žiadosťou o schválenie poskytnutia štátnej pomoci) Komisii, nakoľko pravdepodobne neovplyvnia pôvodné hodnotenie Komisie o zlučiteľnosti schémy za predpokladu, že ostatné podmienky schémy pomoci zostanú nezmenené.“

5 Článok 4 tohto nariadenia s názvom „Zjednodušený postup pre niektoré zmeny existujúcej pomoci“ stanovuje:

„1. Na účely článku 1 písm. c) nariadenia [č. 659/1999] zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci so spoločným trhom. Zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.

2. Nasledujúce zmeny existujúcej pomoci budú oznámené (predložené žiadosťou o schválenie poskytnutia štátnej pomoci) na zjednodušenom oznamovacom formulári, upravenom v prílohe II:

a) zvýšenia rozpočtu schválenej schémy pomoci, presahujúce 20 %;

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

6 Rozhodnutím K(2006) 832 v konečnom znení z 22. marca 2006 (štátna pomoc NN 84/2004 a N 95/2004 – Francúzsko, schémy pomoci pre kinematografiu a audiovíziu) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2006“) Komisia vyhlásila viaceré schémy pomoci pre kinematografiu a audiovíziu zavedené Francúzskou republikou za zlučiteľné s vnútorným trhom. Tieto schémy financuje Centre national du cinéma et de l'image animée (Národné centrum kinematografie a animovaného filmu, ďalej len „CNC“), pričom rozpočet tejto organizácie v podstate pochádza z výnosu z troch daní, a to dane z lístkov do kina, dane z televíznych služieb a dane z predaja a prenájmu videonosičov určených na súkromné použitie verejnosťou (ďalej len spoločne „tri dane“).

7 Rozhodnutím K(2007) 3230 v konečnom znení z 10. júla 2007 (štátna pomoc N 192/2007 – Francúzsko, zmena NN 84/2004 – Podpora odvetví kinematografie a audiovizuálnej produkcie vo Francúzsku – Modernizácia mechanizmu príspevku televízneho odvetvia na podporu kinematografie a audiovízie) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2007“) Komisia schválila zmenu spôsobu financovania uvedených schém pomoci, a to v nadväznosti na reformu dane z televíznych služieb.

8 Žalobkyne vo veci samej sa domáhali vrátenia dane z predaja a prenájmu videonosičov určených na súkromné použitie verejnosťou, ktorú odviedli v rokoch 2008 a 2009, pokiaľ ide o spoločnosť Carrefour Hypermarchés, a v rokoch 2009 až 2011, pokiaľ ide o ostatné spoločnosti. Tvrdia, že táto daň bola vybratá v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, keďže Francúzska republika Komisii neoznámila zvýšenie celkového výnosu z troch daní, ku ktorému došlo od roku 2007 do roku 2011 (ďalej len

„predmetné obdobie“). Podľa žalobkýň vo veci samej, ktoré vychádzajú zo správy Cour des comptes (Dvor audítorov, Francúzsko) z augusta 2012 o riadení a financovaní CNC (ďalej len „správa Dvora audítorov“), toto zvýšenie spôsobilo podstatnú zmenu spôsobu financovania schém pomoci, pričom došlo k prekročeniu prahovej hodnoty 20 % stanovenej v článku 4 nariadenia č. 794/2004.

9 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že aj keď rozhodnutie z roku 2007 obsahovalo odhady, podľa ktorých by reforma dane z televíznych služieb, ktorá v podstate stojí za zvýšením zdrojov CNC počas predmetného obdobia, mohla prinajlepšom viesť k zvýšeniu príjmov z tejto dane vo výške 16,5 milióna eur ročne, toto zvýšenie v skutočnosti podľa správy Dvora audítorov dosiahlo v tomto období v priemere 67 miliónov eur. Komisia teda založila rozhodnutie z roku 2007 na odhadoch, ktoré sa neskôr ukázali ako nesprávne.

10 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Predstavuje podstatné zvýšenie výnosu z daňových zdrojov určených na schému pomoci v porovnaní s odhadmi poskytnutými Európskej komisii podstatnú zmenu v zmysle článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ktorá môže odôvodniť nové oznámenie, v prípade schémy pomoci financovanej z účelovo viazaných zdrojov, ak členský štát pred jej vykonaním vopred riadne oznámil zmeny v právnej úprave, ktoré majú podstatný vplyv na túto schému, a najmä zmeny týkajúce sa spôsobu jej financovania?

2. Ako sa v uvedenom prípade uplatní článok 4 nariadenia č. 794/2004, podľa ktorého zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci presahujúce 20 % predstavuje zmenu tejto schémy pomoci, a osobitne:
   a) ako sa zosúladí s povinnosťou predchádzajúceho oznámenia schémy pomoci stanovenou v článku 108 ods. 3 ZFEÚ;
   b) ak prekročenie prahovej hodnoty 20 % pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci stanovenej v článku 4 nariadenia č. 794/2004 odôvodňuje nové oznámenie, má sa táto prahová hodnota posúdiť s ohľadom na sumu príjmov, ktoré sú určené na schému pomoci, alebo s ohľadom na skutočne vynaložené výdavky na príjemcov pomoci s výnimkou súm presunutých do rezervy alebo súm, ktoré sa odviedli v prospech štátu;
   c) ak by sa dodržanie tejto prahovej hodnoty 20 % malo posúdiť s ohľadom na výdavky na schému pomoci, musí sa takéto posúdenie uskutočniť na základe porovnania celkovej hornej hranice výdavkov uvedenej v rozhodnutí o schválení s celkovým rozpočtom, ktorý neskôr vyčlenil na všetku pomoc orgán, ktorý je poskytovateľom pomoci, alebo na základe porovnania horných hraníc oznámených pre jednotlivé kategórie pomoci určené v tomto rozhodnutí s príslušnou rozpočtovou položkou tohto orgánu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

11 Talianska vláda tvrdí, že prejudiciálne otázky sú hypotetické, a teda neprípustné.

12 Týmito otázkami sa vnútroštátny súd snaží v podstate zistiť, či boli tri dane počas predmetného obdobia vyberané v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. Uvedené otázky patria do rámca sporu týkajúceho sa žiadostí o vrátenie jednej z týchto daní, konkrétne dane z predaja a prenájmu videonosičov určených na súkromné použitie verejnosťou. Tento súd navyše vychádza z predpokladu, že táto daň skutočne predstavuje neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Za týchto podmienok majú tieto otázky priamy vzťah s predmetom sporu vo veci samej, a teda nie sú čisto hypotetické. Prejudiciálne otázky sú preto prípustné.

O veci samej

13 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či také výrazné zvýšenie výnosu z daní v porovnaní s odhadmi oznámenými Komisii, ktorého cieľom je financovanie niekoľkých schválených schém pomoci, o aké ide vo veci samej, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 a článku 4 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 794/2004 v spojení s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. V tomto ohľade sa Súdneho dvora konkrétne pýta na spôsob, akým treba posúdiť prahovú hodnotu 20 % stanovenú v článku 4 ods. 1 druhej vete tohto nariadenia, a na to, či sa má táto prahová hodnota preskúmať s ohľadom na príjmy určené na schémy pomoci, o ktoré ide vo veci samej, alebo s ohľadom na pomoc, ktorá bola skutočne poskytnutá.

14 Na úvod je potrebné uviesť, že Súdny dvor opakovane rozhodol, že dane nepatria do pôsobnosti ustanovení Zmluvy v oblasti štátnej pomoci okrem prípadu, keď sú takým spôsobom financovania opatrenia pomoci, že tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto opatrenia. Ak je spôsob financovania pomoci prostredníctvom dane neoddeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci, dôsledky, ktoré vyplývajú z toho, že vnútroštátne orgány porušili zákaz vykonania stanovený v článku 108 ods. 3 poslednej vete ZFEÚ, sa vzťahujú aj na tento aspekt opatrenia pomoci, takže vnútroštátne orgány sú v zásade povinné vrátiť dane vybraté v rozpore s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. januára 2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, body 16, 24 a 25; z 27. októbra 2005, Distribution Casino France a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, bod 35; zo 7. septembra 2006, Laboratoires Boiron, C-526/04, EU:C:2006:528, bod 43 a citovanú judikatúru, ako aj z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 65 a citovanú judikatúru).

15 V rozsahu, v akom vnútroštátny súd odkazuje v znení svojich otázok adresovaných Súdnemu dvoru na prípad „schémy pomoci financovanej z účelovo viazaných zdrojov“, je potrebné prejudiciálne otázky chápať tak, že vychádzajú z predpokladu, podľa ktorého boli tri dane v predmetnom období neoddeliteľnou súčasťou predmetných schém pomoci.

16 Je pravda, že v rámci svojej druhej otázky vnútroštátny súd rozlišuje medzi príjmami CNC určenými na schémy pomoci, o ktoré ide vo veci samej, a výdavkami, ktoré sa skutočne vynakladajú na príjemcov týchto schém, pričom odkazuje na sumy presunuté do rezervy a na sumy odvádzané do všeobecného štátneho rozpočtu. Aj keď tieto skutočnosti mohli byť tiež relevantné na posúdenie, či boli tri dane počas dotknutého obdobia neoddeliteľnou súčasťou uvedených schém, vnútroštátny súd ich uvádza len na účely položenia otázky Súdnemu dvoru, pokiaľ ide o ich relevantnosť v rámci preskúmania dodržania prahovej hodnoty 20 % stanovenej v článku 4 ods. 1 druhej vete nariadenia č. 794/2004.

17 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za vydávané súdne rozhodnutie, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia na to, aby mohol vydať svoj rozsudok, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru (rozsudky z 23. januára 2018, F. Hoffmann-La Roche a i., C-179/16, EU:C:2018:25, bod 44, ako aj z 29. mája 2018, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen a i., C-426/16, EU:C:2018:335, bod 30 a citovaná judikatúra). Súdny dvor však môže vnútroštátnemu súdu poskytnúť informácie potrebné na výklad práva Únie, ktoré mu môžu byť užitočné na overenie dôvodnosti predpokladu, z ktorého vychádzajú jeho prejudiciálne otázky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. mája 2016, Bookit, C-607/14, EU:C:2016:355, body 22 až 28).

18 Francúzska vláda pred Súdnym dvorom tvrdila, že počas predmetného obdobia neboli tri dane neoddeliteľnou súčasťou schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, a to najmä z dôvodu, že neexistovala finančná korelácia medzi výnosom z týchto daní a sumou poskytnutej pomoci, a že na rozdiel od tohto výnosu sa táto suma nezvýšila. Hoci pripustila, že vnútroštátne právo obsahuje kogentné ustanovenie, na základe ktorého je uvedený výnos určený v prospech rozpočtu CNC,

z ktorého sa financujú tieto schémy, táto vláda najmä tvrdila, že prebytok vyplývajúci z rozdielu medzi výnosom z troch daní a skutočne poskytnutou pomocou smeroval do rezervného fondu, používalo ho CNC na iné účely ako na financovanie uvedených schém a na základe hlasovania vo francúzskom Parlamente bol predmetom odvodov do všeobecného štátneho rozpočtu. Túto argumentáciu spochybnili žalobkyne vo veci samej a Komisia.

19 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, aby bolo možné daň považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, musí medzi daňou a pomocou podľa relevantnej vnútroštátnej úpravy existovať záväzný vzťah určenia v tom zmysle, že výnos dane je povinne určený na financovanie pomoci a priamo ovplyvňuje výšku pomoci a v dôsledku toho ovplyvňuje posúdenie zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom (rozsudky z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 99 a citovaná judikatúra, ako aj z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 68).

20 Súdny dvor už okrem toho rozhodol, že v prípade, keď orgán zodpovedný za poskytovanie pomoci financovanej prostredníctvom dane má diskrečnú právomoc určiť výnos z tejto dane na iné opatrenia ako tie, ktoré majú všetky charakteristiky pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, taká okolnosť môže vylúčiť existenciu záväzného vzťahu určenia medzi daňou a pomocou. Ak totiž existuje takáto diskrečná právomoc, výnos dane nemôže mať priamy vplyv na výšku výhody poskytovanej príjemcom tejto pomoci. Takýto záväzný vzťah určenia môže naopak existovať vtedy, keď je výnos dane úplne a výlučne určený na poskytovanie pomoci, a to aj rôzneho druhu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. januára 2005, Pape, C-175/02, EU:C:2005:11, bod 16; z 27. októbra 2005, Distribution Casino France a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, bod 55, ako aj z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, body 102 a 104).

21 Z judikatúry Súdneho dvora navyše vyplýva, že takýto záväzný vzťah určenia môže chýbať, ak je výška poskytnutej pomoci stanovená výlučne na základe objektívnych kritérií, ktoré nesúvisia s účelovo viazanými daňovými príjmami, a vzťahuje sa na ňu absolútna horná hranica stanovená právnymi predpismi (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 27. októbra 2005, Distribution Casino France a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, bod 52).

22 Súdny dvor sa teda najmä domnieval, že záväzný vzťah určenia medzi daňou a pomocou neexistuje v prípade, keď je výška poskytnutej pomoci stanovená na základe kritérií, ktoré nesúvisia s účelovo viazanými daňovými príjmami a keď vnútroštátna právna úprava stanovuje, že prípadný prebytok týchto príjmov s ohľadom na túto pomoc sa musí následne odviesť v konkrétnom prípade do rezervného fondu alebo do Štátnej pokladnice, pričom na uvedené príjmy sa navyše vzťahuje absolútna horná hranica stanovená právnymi predpismi, takže akýkoľvek prebytok sa tiež následne odvádza do všeobecného štátneho rozpočtu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, body 70 až 72).

23 V tomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu overiť dôvodnosť svojho predpokladu, podľa ktorého boli tri dane počas predmetného obdobia integrálnou súčasťou schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v bodoch 16 až 22 tohto rozsudku. V tomto ohľade bude musieť tento súd najmä preskúmať, či presunutie časti príjmov CNC do rezervy malo za následok opätovné určenie predmetnej sumy na iné opatrenia ako tie, ktoré majú všetky charakteristiky pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a posúdiť vplyv, ktorý môže mať následné odvedenie časti týchto príjmov do všeobecného štátneho rozpočtu, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia, na existenciu záväzného vzťahu určenia medzi týmito daňami a týmito schémami.

24 Vzhľadom na uvedené je potrebné preskúmať prejudiciálne otázky na základe predpokladu, podľa ktorého boli tri dane počas predmetného obdobia integrálnou súčasťou schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej (pozri analogicky rozsudky z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, body 26 až 28, ako aj zo 17. apríla 2018, B a Vomero, C-316/16 a C-424/16, EU:C:2018:256, bod 42).

25 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že v rámci systému kontroly štátnej pomoci zavedeného v článkoch 107 a 108 ZFEÚ sa uplatní odlišné konanie v závislosti od toho, či ide o existujúcu alebo novú pomoc. Zatiaľ čo totiž existujúca pomoc môže byť v súlade s článkom 108 ods. 1 ZFEÚ naďalej poskytovaná dovtedy, kým Komisia nerozhodne o jej nezlučiteľnosti, článok 108 ods. 3 ZFEÚ stanovuje, že zámery v súvislosti so zavedením novej pomoci alebo zmenou existujúcej pomoci treba včas oznámiť Komisii, pričom nemôžu byť vykonané, pokiaľ sa vo veci nerozhodlo s konečnou platnosťou (rozsudky z 18. júla 2013, P, C-6/12, EU:C:2013:525, bod 36 a citovaná judikatúra, ako aj z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, bod 86).

26 Podľa článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 znamená pojem „nová pomoc“ „všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci“. Článok 4 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 794/2004 v tomto ohľade stanovuje, že „na účely článku 1 písm. c) nariadenia [č. 659/1999] zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci [s vnútorným] trhom“. Článok 4 ods. 1 druhá veta tohto nariadenia stanovuje, že „zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci“.

27 S cieľom poskytnúť užitočnú odpoveď vnútroštátnemu súdu je preto potrebné určiť, čo treba chápať pod výrazom „pôvodn[ý] rozpoč[et] existujúcej schémy pomoci“ v zmysle tohto ustanovenia a overiť, či v prejednávanej veci nárast celkového výnosu z troch daní by sa mal považovať za zvýšenie pôvodného rozpočtu schém pomoci, ktorá si vyžaduje, aby bola oznámená Komisii.

28 V tomto ohľade je potrebné na účely vymedzenia pojmu „rozpočet schémy pomoci“ v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia č. 794/2004 a pri neexistencii definície stanovenej v relevantnej právnej úprave odvolať sa na zvyčajný význam tohto pojmu v bežnom jazyku, pričom sa zohľadní kontext, v ktorom je použitý, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri analogicky rozsudok z 12. júna 2018, Louboutin a Christian Louboutin, C-163/16, EU:C:2018:423, bod 20, ako aj citovanú judikatúru).

29 Podľa svojho zvyčajného významu sa pojem „rozpočet“ vzťahuje na sumy, ktorými disponuje subjekt na účely vynaloženia výdavkov.

30 Pokiaľ ide o kontext, v ktorom je tento pojem použitý, a cieľ sledovaný článkom 4 ods. 1 nariadenia č. 794/2004, je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie vykonáva systém preventívnej kontroly, ktorý je zavedený článkom 108 ods. 3 ZFEÚ a ktorý sa týka návrhov na zmenu existujúcej pomoci, v rámci ktorého je Komisia povinná preskúmať zlučiteľnosť navrhovanej pomoci s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. februára 2008, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, body 37 a 38). Táto preventívna kontrola sa zameriava na to, aby bola poskytnutá len pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. novembra 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, body 25 a 26, ako aj z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 36).

31 V tomto ohľade Súdny dvor už rozhodol, že na to, aby bolo možné preskúmať, či schému pomoci, ktorú plánuje členský štát, možno považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom, Komisia musí mať možnosť posúdiť účinky tejto schémy na hospodársku súťaž, najmä v závislosti od rozpočtu vyčleneného členským štátom na túto schému, a teda že povinnosť uviesť v oznámení odhad celkovej

výšky plánovanej pomoci je vnútorne spätá so systémom predbežnej kontroly opatrení štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle uznesenie z 22. marca 2012, Taliansko/Komisia, C-200/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:165, body 47 až 49).

32 Navyše je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa Komisia môže v prípade schémy pomoci obmedziť na preskúmanie všeobecných vlastností predmetnej schémy bez toho, aby bola povinná preskúmať každý osobitný prípad uplatnenia (rozsudky z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 130, ako aj z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 122).

33 Rovnako aj v prípade schémy pomoci vykonávanej v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ sa môže kontrola Komisiou obmedziť na všeobecné vlastnosti tejto schémy a nemusí sa týkať pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Grécko/Komisia, C-278/00, EU:C:2004:239, body 21 a 24).

34 Za týchto podmienok pojem „rozpočet schémy pomoci“ v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia č. 794/2004 nemožno chápať tak, že sa obmedzuje na sumu skutočne poskytnutej pomoci, keďže táto suma je známa až po vykonaní predmetnej schémy pomoci. Vzhľadom na preventívny charakter kontroly ustanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ sa tento pojem naopak musí vykladať tak, že sa vzťahuje na rozpočtové prostriedky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, body 40 a 41), teda na sumy, ktoré má orgán zodpovedný za poskytnutie pomoci k dispozícii na účely tohto poskytnutia a ktoré boli dotknutým členským štátom Komisii oznámené a ňou schválené.

35 V prípade schémy pomoci financovanej účelovo viazanými daňami sa orgánu zodpovednému za vykonanie predmetnej schémy sprístupňuje práve výnos z týchto daní, ktorý tak predstavuje „rozpočet“ uvedenej schémy v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia č. 794/2004.

36 Vzhľadom na to, že schémy pomoci, o ktoré ide vo veci samej a ktoré boli povolené rozhodnutiami z rokov 2006 a 2007, patria pod pojem „existujúca pomoc“ v zmysle článku 1 písm. b) bodu ii) nariadenia č. 659/1999, je potrebné overiť, či Komisia týmito rozhodnutiami schválila zvýšenie celkového výnosu troch daní, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia.

37 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že rozhodnutia Komisie, ktorými sa schvaľuje schéma pomoci, sa ako výnimky zo všeobecnej zásady nezlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom stanovenej v článku 107 ods. 1 ZFEÚ musia vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, EU:C:2004:238, body 20 a 24, ako aj zo 14. októbra 2010, Nuova Agricast a Cofra/Komisia, C-67/09 P, EU:C:2010:607, bod 74).

38 Navyše podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri výklade takýchto rozhodnutí Komisie je potrebné preskúmať nielen znenie týchto rozhodnutí, ale tiež je potrebné prihliadnuť na oznámenie vykonané dotknutým členským štátom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. mája 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, bod 31, a zo 16. decembra 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Komisia, C-537/08 P, EU:C:2010:769, bod 44, ako aj uznesenie z 22. marca 2012, Taliansko/Komisia, C-200/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:165, bod 27). Súdny dvor tak už rozhodol, že dosah rozhodnutia, ktorým sa schvaľuje schéma pomoci, je v zásade obmedzený rozpočtom uvedeným členským štátom v jeho liste obsahujúcom oznámenie, aj keď tento rozpočet nebol zahrnutý do samotného textu tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 22. marca 2012, Taliansko/Komisia, C-200/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:165, body 26 a 27).

39 V tomto prípade znenie rozhodnutí z rokov 2006 a 2007 výslovne preberá odhady týkajúce sa výnosu troch daní, ktoré boli oznámené francúzskymi orgánmi Komisii ako rozpočet predmetných schém pomoci. Pokiaľ ide konkrétnejšie o rozhodnutie z roku 2007, výslovne sa v ňom uvádzajú odhady

týchto orgánov týkajúce sa dôsledkov reformy dane z televíznych služieb, ktorej dôsledkom je v podstate zvýšenie celkového výnosu troch daní, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia. V bode 9 tohto rozhodnutia sa totiž uvádza, že podľa týchto odhadov by táto reforma mohla „viesť až k rastu podpory [v rokoch 2009 až 2011] o 2 až 3 % (od 11 do 16,5 milióna eur) ročne“. Rovnako v bode 20 uvedeného rozhodnutia boli tieto odhady opätovne uvedené Komisiou, keď posudzovala vplyv uvedenej reformy na zlučiteľnosť schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, s vnútorným trhom.

40 Za týchto podmienok z rozhodnutí z rokov 2006 a 2007 vyplýva, že výnos z troch daní predstavuje skutočnosť, na ktorej Komisia založila svoj súhlas s predmetnými schémami pomoci a že táto inštitúcia neschválila zvýšenie tohto výnosu nad rámec odhadov oznámených Komisii. V dôsledku toho vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 31, 37 a 38 tohto rozsudku je potrebné sa domnievať, že rozsah oprávnení vykonávať tieto schémy, ktoré boli udelené týmito rozhodnutiami, sa obmedzuje, pokiaľ ide o výnos z troch daní, na také zvýšenie, ako bolo oznámené Komisii.

41 Podľa informácií uvedených vnútroštátnym súdom skutočné zvýšenie celkového výnosu z troch daní, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia, značne presiahlo odhady poskytnuté Komisii, konkrétne 16,5 milióna eur ročne, pričom toto zvýšenie dosiahlo podľa správy Dvora audítorov, na ktorý sa tento súd odvoláva, počas tohto obdobia v priemere 67 miliónov eur. Keďže takéto zvýšenie rozpočtu v porovnaní s rozpočtom, ktorý Komisia schválila, môže ovplyvniť hodnotenie zlučiteľnosti predmetných schém pomoci vo veci samej s vnútorným trhom, predstavuje zmenu, ktorá je iná ako čisto formálna alebo administratívna zmena v zmysle článku 4 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 794/2004. Takéto zvýšenie teda predstavuje okrem prípadu, keď zostane pod prahovou hodnotou 20 % stanovenou v článku 4 ods. 1 druhej vete tohto nariadenia, zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999.

42 Keďže vnútroštátny súd sa v tomto ohľade pýta, či je relevantná okolnosť, že k uvedenému zvýšeniu nedošlo v dôsledku právnej zmeny schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, je potrebné pripomenúť, že článok 4 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 794/2004 definuje pojem „zmena existujúcej pomoci“ extenzívne tak, že sa vzťahuje na „každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci [s vnútorným] trhom“. Ako vyplýva z výrazu „každ[á] zmen[a]“, táto definícia sa nemôže obmedzovať len na právne zmeny schém pomoci.

43 Navyše toto ustanovenie je potrebné vykladať z hľadiska cieľa systému preventívnej kontroly, ktorý vykonáva a ktorý spočíva, ako to bolo pripomenuté v bode 30 tohto rozsudku, v zabezpečení, aby sa poskytovala len pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. Zvýšenie rozpočtu schémy pomoci môže mať vplyv na posúdenie jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom, a to nezávisle od toho, či k tejto zmene došlo alebo nedošlo v dôsledku právnej zmeny predmetnej schémy pomoci.

44 Ani nutnosť dodržať zásadu právnej istoty nebráni tomu, aby sa zvýšenie rozpočtu schémy pomoci v porovnaní s rozpočtom schváleným Komisiou považovalo za takých okolností, o aké ide vo veci samej, za zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

45 Z odôvodnenia 4 nariadenia č. 794/2004 totiž vyplýva, že práve z dôvodov právnej istoty článok 4 ods. 1 druhá veta tohto nariadenia stanovuje presnú prahovú hodnotu, pod ktorou sa zvýšenie rozpočtu schémy pomoci nepovažuje za zmenu existujúcej pomoci. Stanovením tejto prahovej hodnoty na pomerne vysokej úrovni 20 % toto ustanovenie upravuje bezpečnú rezervu, ktorá dostatočne zohľadňuje neistoty v súvislosti s uplatňovaním preventívnej kontroly ustanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ na schémy pomoci, ktorých rozpočet kolíše ako v prípade schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej.

46 Súdny dvor už navyše rozhodol, že členský štát sa nemôže dovolávať zásady právnej istoty s cieľom odchýliť sa od informácií, ktoré poskytol Komisii v rámci oznámenia schémy pomoci a od ktorých závisí dosah rozhodnutia, ktorým Komisia schvaľuje túto schému, ale naopak musí tieto informácie

zohľadniť a dbať na to, aby sa uvedená schéma vykonávala v súlade s nimi (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Komisia, C-537/08 P, EU:C:2010:769, bod 47).

47 Navyše je potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade v dokumente Komisie s názvom „Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES – Prípady, ku ktorým nemá Komisia námietky“, ktorý bol uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 246, 2007, s. 1), boli odhady francúzskych orgánov týkajúce sa nárastu výnosu z troch daní v dôsledku reformy dane z televíznych služieb prezentované ako „rozpočet“ schválenej pomoci. V systéme preventívnej kontroly zavedenom v článku 108 ods. 3 ZFEÚ sa dotknutý členský štát ani príjemcovia schémy pomoci nemôžu oprávnene dovolávať legitímnej dôvery v to, že rozhodnutie o povolení sa bude uplatňovať nad rámec takého opisu opatrenia, ako bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. októbra 2010, Nuova Agricast a Cofra/Komisia, C-67/09 P, EU:C:2010:607, body 72 až 74).

48 Vnútroštátny súd sa ďalej pýta na závery, ktoré by sa mali vyvodiť vo veci samej z rozsudku z 9. augusta 1994, Namur-Les assurances du crédit (C-44/93, EU:C:1994:311), v ktorom Súdny dvor v podstate rozhodol, že rozšírenie rozsahu činnosti verejného zariadenia, ktorému bola poskytnutá štátna pomoc podľa právnej úpravy platnej pred nadobudnutím účinnosti Zmluvy o EHS, nie je možné považovať za zmenu existujúcej pomoci, keďže toto rozšírenie nemalo vplyv na schému pomoci zavedenú touto právnou úpravou.

49 Túto judikatúru však nemožno použiť vo veci samej. Rozšírenie rozsahu činnosti príjemcu pomoci vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 9. augusta 1994, Namur-Les assurances du crédit (C-44/93, EU:C:1994:311), ktoré nemá vplyv na schému pomoci zavedenú predmetnými právnymi predpismi, totiž nie je porovnateľné so zvýšením rozpočtu schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, keďže len toto zvýšenie má priamy vplyv na predmetné schémy pomoci.

50 Z toho vyplýva, že také zvýšenie výnosu z daní, ktorým sa financuje niekoľko schválených schém pomoci, v porovnaní s odhadmi oznámenými Komisii, o aké ide vo veci samej, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 a článku 4 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 794/2004 v spojení s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ toto zvýšenie presahuje prahovú hodnotu 20 % stanovenú v článku 4 ods. 1 druhej vete tohto nariadenia.

51 Pokiaľ ide o výpočet uvedenej prahovej hodnoty za takých okolností, o aké ide vo veci samej, zo samotného znenia článku 4 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 794/2004 vyplýva, že zvýšenie „pôvodného rozpočtu“ existujúcej schémy pomoci, ktoré neprevyšuje 20 %, sa nepovažuje za zmenu existujúcej pomoci. Preto sa prahová hodnota 20 % stanovená v tomto ustanovení vzťahuje na „pôvodný rozpočet“ predmetnej schémy pomoci, teda rozpočet schémy, ktorý bol schválený Komisiou.

52 Navyše z bodov 28 až 35 tohto rozsudku vyplýva, že v prípade existujúcej schémy pomoci financovanej účelovo viazanými daňami tak ako v prejednávanej veci určujú pôvodný rozpočet tejto schémy také odhady účelovo viazaných daňových príjmov, ako schválila Komisia. Preto prekročenie prahovej hodnoty 20 % sa musí posudzovať s ohľadom na tieto príjmy, a nie s ohľadom na skutočne poskytnutú pomoc.

53 V tomto prípade z rozhodnutí z rokov 2006 a 2007 vyplýva, že Komisia schválila, pokiaľ ide o ročný výnos z troch daní, najvyššiu sumu približne 557 miliónov eur. Zo správy Dvora audítorov, na ktorú sa odvoláva vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vyplýva, že počas predmetného obdobia sa suma ročného výnosu z týchto daní zvýšila až na približne 806 miliónov eur v roku 2011 najmä z dôvodu vysokého nárastu výnosu z dane z televíznych služieb, ktorý sa z 362 miliónov eur v roku 2007 zvýšil na 631 miliónov eur v roku 2011. Zdá sa teda, že zvýšenie rozpočtu schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, ku ktorému došlo počas tohto obdobia

v porovnaní s rozpočtom schváleným v rozhodnutiach z rokov 2006 a 2007, značne presahuje prahovú hodnotu 20 %, pričom treba spresniť, že rok, v ktorom došlo k prekročeniu tejto prahovej hodnoty, musí určiť vnútroštátny súd.

54 Pokiaľ ide v tomto ohľade o presunutie časti príjmov CNC do rezervy, na ktoré poukázal vnútroštátny súd, zdá sa, že zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že to nemalo za následok presunutie predmetnej sumy na opatrenie iné ako opatrenia, ktoré majú všetky charakteristiky pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

55 V prípade neexistencie takého následného určenia, ktoré by umožňovalo neprideliť výnos z troch daní do rozpočtu predmetných schém pomoci, ponecháva presun do rezervy tento výnos v dispozícii orgánu zodpovedného za vykonávanie týchto schém na účely vyplatenia individuálnej pomoci, keďže jediným účinkom tohto presunutia do rezervy je, ako to zdôraznila Komisia na pojednávaní, časový odklad tejto platby. Vzhľadom na to, že uvedený výnos naďalej patrí do tohto rozpočtu, takéto presunutie do rezervy samo osebe nie je spôsobilé spochybniť prekročenie prahovej hodnoty 20 % stanovenej v článku 4 ods. 1 druhej vete nariadenia č. 794/2004.

56 Pokiaľ ide o odvody do všeobecného štátneho rozpočtu, ktoré vnútroštátny súd tiež spomína, je potrebné poznamenať, že z informácií nachádzajúcich sa v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že počas predmetného obdobia bolo len 20 miliónov eur následne odvedených do tohto rozpočtu francúzskym Parlamentom, a to v decembri 2010 pre rok 2011. Vzhľadom na informácie v správe Dvora audítorov, ktoré sú uvedené v bode 53 tohto rozsudku, sa zdá, že aj po zohľadnení tohto následného odvedenia zvýšenie rozpočtu schém pomoci vo veci samej, ku ktorému došlo počas tohto obdobia v porovnaní s rozpočtom schváleným v rozhodnutiach z rokov 2006 a 2007, prekročilo prahovú hodnotu 20 %.

57 V dôsledku toho a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa zdá, že samotné presunutie časti príjmov CNC do rezervy bez preradenia príslušnej sumy na iné účely ako poskytnutie pomoci, ako aj odvod do všeobecného štátneho rozpočtu, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia, nie sú spôsobilé spochybniť existenciu zvýšenia rozpočtu schém pomoci, o ktoré ide vo veci samej, počas tohto obdobia v porovnaní s rozpočtom schváleným v rozhodnutiach z rokov 2006 a 2007, ktoré presahuje prahovú hodnotu 20 % stanovenú v článku 4 ods. 1 druhej vete nariadenia č. 794/2004.

58 Ako to vyplýva z bodu 23 tohto rozsudku, týmto záverom však nie je dotknuté posúdenie, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, pokiaľ ide o presunutie časti príjmov CNC do rezervy a odvod do všeobecného štátneho rozpočtu, ku ktorému došlo počas predmetného obdobia v rámci preskúmavania existencie záväzného vzťahu určenia medzi uvedenými tromi daňami a predmetnými schémami pomoci.

59 Preto s výhradou tohto overenia v rámci systému preventívnej kontroly zavedeného článkom 108 ods. 3 ZFEÚ také zvýšenie rozpočtu týchto schém v porovnaní s rozpočtom schváleným Komisiou, o aké ide vo veci samej, malo byť oznámené Komisii včas, teda hneď potom, ako francúzske orgány mohli dôvodne predpokladať prekročenie uvedenej prahovej hodnoty 20 %.

60 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na prejudiciálne otázky odpovedať tak, že také zvýšenie výnosu z daní, ktorým sa financuje niekoľko schválených schém pomoci, v porovnaní s odhadmi oznámenými Komisii, o aké ide vo veci samej, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 a článku 4 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 794/2004 v spojení s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ toto zvýšenie presahuje prahovú hodnotu 20 % stanovenú v článku 4 ods. 1 druhej vete tohto nariadenia. Táto prahová hodnota sa musí posudzovať v takej situácii, o akú ide vo veci samej, s ohľadom na príjmy určené na predmetné schémy pomoci, a nie s ohľadom na skutočne poskytnutú pomoc.

O obmedzení časových účinkov tohto rozsudku

61 Pokiaľ ide o návrh francúzskej vlády na obmedzenie časových účinkov tohto rozsudku, je potrebné pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou výklad právneho predpisu Únie, ktorý podáva Súdny dvor v rámci výkonu svojej právomoci, ktorú mu priznáva článok 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a pôsobnosť tohto predpisu tak, ako sa má alebo sa mal chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudol účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vykladané pravidlo súd môže a má uplatňovať na právne vzťahy vzniknuté a založené pred vyhlásením rozsudku rozhodujúceho o návrhu na výklad, pokiaľ sú okrem iného splnené podmienky umožňujúce predložiť príslušným súdom spor týkajúci sa uplatnenia uvedeného pravidla (rozsudok z 29. septembra 2015, Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, bod 44 a citovaná judikatúra).

62 Súdny dvor môže iba úplne výnimočne prostredníctvom uplatnenia všeobecnej zásady právnej istoty, ktorá je vlastná právnemu poriadku Únie, pristúpiť k obmedzeniu možnosti akejkoľvek dotknutej osoby dovolávať sa ustanovenia, ktoré vyložil, s cieľom spochybniť právne vzťahy, ktoré vznikli v dobrej viere. Na rozhodnutie o takom obmedzení je nevyhnutné, aby boli splnené dve podstatné kritériá, a to dobrá viera dotknutých osôb a hrozba vážnych ťažkostí (rozsudok z 29. septembra 2015, Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, bod 45 a citovaná judikatúra).

63 V tomto prípade francúzska vláda nepreukázala, že záver vnútroštátneho súdu v nadväznosti na tento rozsudok o porušení článku 108 ods. 3 ZFEÚ by znamenal hrozbu vážnych ťažkostí.

64 V dôsledku toho a bez toho, aby bolo nevyhnutné overiť, či je splnené kritérium týkajúce sa dobrej viery dotknutých osôb, nie je potrebné obmedziť časové účinky tohto rozsudku.

O trovách

65 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Také zvýšenie výnosu z daní, ktorým sa financuje niekoľko schválených schém pomoci, v porovnaní s odhadmi oznámenými Európskej komisii, o aké ide vo veci samej, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] a článku 4 ods. 1 prvej vety nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 659/1999, v spojení s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ toto zvýšenie presahuje prahovú hodnotu 20 % stanovenú v článku 4 ods. 1 druhej vete tohto nariadenia. Táto prahová hodnota sa musí posudzovať v takej situácii, o akú ide vo veci samej, s ohľadom na príjmy určené na predmetné schémy pomoci, a nie s ohľadom na skutočne poskytnutú pomoc.

Podpisy